

fizetést, vagyis az u. n. fertálpénzt szintén gabonában kapja meg a gazdasági alkalmazott. Minthogy pedig az adott esetben a D. József gazdasági cseléd kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv szerint úgy ő, mint H. Lajos cselédtársa konvenció címén mindössze 18 métermázsa gabonát kap, ennél fogva a panaszos ezen gazdasági cselédei a kereseti adó-átalány szempontjából nem a III-ik, hanem a II-ik adóosztályba sorozandók, tekintet nélkül arra, hogy a szegedményen (konvención) felül kapott egyéb járandóságok helyett is gabonát kapnak kézhez.

Bírósági végrehajtónak napidijakból és fuvardijakból befolyt bevételei a kereseti adó megállapításánál figyelmen kívül hagyandók. Kereseti adó alá eső bevételek azonban az' eljárási- és írásdíjak. (Közig. Bíróság 1471/1928 .sz.) A panaszosnak, mint bírósági végrehajtónak napidijakból és fuvardijakból befolyt bevételeit a m. kir. közigazgatási bíróság egészen figyelmen kívül hagyta a kereseti adóalap megállapításánál. Ezek a bevételek ugyanis a panaszosnak a foglalkozása folytatásával szükségképen járó kiadásai fedezésére szolgálnak és így adóköteles jövedelemnek nem tekinthetők. Ilyen jövedelmet tesznek az eljárási díjak s az azokkal egyező természetű és azért lényeg szerint ugyancsak eljárási díjnak tekintendő írásdíjak, amelyek összegét a panaszos (16,748.180 + 45,797.347) = 62,545.527 papirkoronában tüntette ki a kivetés alapjául elfogadott részletes kimutatásában. Ebből az összegből azonban levonandók azok a kiadási tételek, amelyek a napidijakból fedezendő kiadások keretén kívül esnek. Ezenkívül természetesen a fuvardíjak sem vonhatók itt le. Levonható kiadásul a m. kir. közigazgatási bíróság elfogadta az irodahelyiség bérlete, fütése, világítása, irodai kiadások és az irodai alkalmazottak díját. Ellenben az irodai felszerelés költségét a K. H. Ö. 13. §. (1) bekezdés 6. pontjára való tekintettel nem vonta le.

A könyvvizsgálat eredményének mérlegelése nem mellőzhető azért, mert a könyvvizsgálatot ugyanazon pénzügyi közegek foganatosították, akik az elsőfoku határozatot hozták. (Közig. Bíróság 2243/1927. sz.) Az adófelszólamlási bizottság az adózó fél kérelmére megtartott könyvvizsgálat eredményét azért mellőzte, illetve nem mérlegelte, mert a könyvvizsgálatot ugyanazon pénzügyi közegek foganatosították, akik az elsőfoku határozatot hozták. Az adófelszólamlási bizottságnak ez az álláspontja téves, mert könyvvizsgálatot minden pénzügyi közeg törvényesen foganatosíthat, — tekintet nélkül arra, hogy az adóztatásba befolyik — közvetlenül vagy sem. A könyvvizsgálat célja az, hogy az adózó fél valóságos jövedelme megállapíttassék.

Ebből a szempontból teljesen mellékes, hogy a könyvvizsgálatot ki tartotta, mert csupán az a fontos, hogy a könyvvizsgálati jegyzőkönyvből a valódi tényállás megállapítható legyen. Minthogy pedig az nem képezi vita tárgyát, hogy a könyvvizsgálati eredmény alapján a tiszta jövedelem nem volna tisztázható, ezért utasítja a bíróság az adófelszámolási bizottságot, hogy a könyvvizsgálati jegyzőkönyv adatait tegye mérlegelés tárgyává és az adózó fél jelenlétében hozzon szabályszerűen indokolt határozatot.

Az alkalmi egyesülés és annak egyik tagja között eszközölt áruszállítás nem tárgya az általános forgalmi adónak. (Közig. Bíróság 13.772/1926. sz.) A D. társaság építési osztálya 1924. évi június hó 25-én a panaszos cégtől 200.000 darab téglát rendelt 110,210.000 korona vételár ellenében. A panaszos cég ebből a vételárból csak 74,900.000 korona után rótta le az általános forgalmi adót, mert a 35,310.000 korona különbözethetne megfelelő téglát a P. Téglagyárosok Sz. Telepe szállította és így a különbözeti összeget az említett telep vette fel és rótta le utána az általános forgalmi adót. A pénzügyigazgatóság álláspontja az, hogy itt két általános forgalmi adóköteles ügylet létesült, és pedig: az egyik panaszos cég és D. Társaság között 200.000 darab téglára nézve, a másik pedig a panaszos cég és a P. Téglagyárosok Sz. Telep, mint külön adóalany között a 35 millió 310.000 téglára és így a panaszos cég mint fővállalkozó az egész 110,210.000 korona vételár után, míg az alvállalkozóként szereplő telep a panaszostól kapott 35,310.000 korona után tartozott az általános forgalmi adót leróni. Ezért a panaszos céget a különbözeti 35,310.000 korona után járó általános forgalmi adó fizetésére kötelezte. A bíróság a panaszt alaposnak találta. A bemutatott társasági szerződés szerint a panaszos cég, továbbá dr. D. Zsigmond, L. Viktor, D. Rezső és T. Gyula pécsi lakosok 1924. évi május hó 12-én a Sz. Tádé-féle sz.-i téglagyár bérletének a panaszos cégtől való átvétele mellett a gyár üzemének vitelére közös nyereség és veszteségre alkalmi egyesülésbe léptek, mely egyesülés címe: „P. Téglagyárosok Sz. Telepe“, vezetésével pedig a panaszos céget bízták meg. Abban is megállapodtak az alkalmi egyesülés tagjai, akik maguk is téglagyárosok, hogy amennyiben a D. Társaság téglaszükségletét valamelyiküknél fedezi és a szabolcsi téglagyárból téglát nem vásárolna, úgy az általuk eladott mennyiségből tartoznak a sz.-i téglagyárat a szerződésben meghatározott termelési arány szerint részesíteni. E szerződéses megállapodás folytán a panaszos cég a D. Társaság által megrendelt fenti téglamennyiség szállítására a P. Téglagyárosok Sz. Telepével társas viszonyban volt és így az általános forgalmi adófizetés tekintetében egy adóalanynak tekintendők. Az a tény-